

[Valdemar Thomsen.]

stillende repræsenteret af netop disse to gamle Organisationer.

Den store Del af Landmændene har imidlertid, hvad det erhvervsøkonomiske angaar, et helt andet Syn, end Lederne af de gamle Organisationer hidtil har haft. Og hvoraf kan man nu vide det? Af den Omstændighed, at meget talstærke Kredse inden for Landbruget gennem de senere Aar har samlet sig i nye Organisationer, der som Fællesnævner har Erhvervsudvalget. Denne store Fællesorganisation er dannet, ikke fordi der er Utilfredshed med Landboforeningernes og Husmandsforeningernes faglige Indsats, tværtimod, kan man sige, fordi Kendsgerningerne viser, at de fleste Landmænd staar enten i en Husmandsforening eller en Landboforening. Nej, Erhvervsudvalget er dannet og har vokset sig stort og stærkt, fordi flere og flere Landmænd blev utilfredse med de gamle Organisationer i erhvervsøkonomisk Henseende. Det synes, som om Maalet i alt Fald indtil den allerseneste Tid har været at fremtrylle den størst mulige Produktion til den billigst mulige Pris. Men det er selvfølgelig ikke nok i vor overorganiserede Tid. Jævnside med det faglige Arbejde maa en Organisation, ogsaa Landbrugets Organisationer, have den Opgave at sikre Erhvervets Udøvere en passende Løn for det Arbejde, der præsteres.

Da det vel navnlig maa siges at være de erhvervsøkonomiske Spørgsmaal, der har Interesse i Forbindelse med en officiel Repræsentation for Landbruget, gælder det da at faa klaret, hvordan Tilslutningen, hvad det rent erhvervsøkonomiske angaar, fordeler sig mellem de tre Hovedretningslinier inden for Landbruget, repræsenteret henholdsvis af Landboforeninger, Husmandsforeninger og Erhvervsudvalget. Da, som sagt, næsten alle af Hensyn til det rent faglige staar i en Landboforening eller Husmandsforening, vil Tallet for dem, der mener, at disse gamle Organisationer bør være Landbrugets officielle Talerør, fremkomme ved at trække Erhvervsudvalgets Medlemmer fra, vi kan godt sige det samlede Antal af selvstændige Landmænd. Den eneste Maade, man kan danne sig et nogenlunde sikkert Skøn paa, er altsaa gennem en Opgørelse af Tilslutningen til Erhvervsudvalget.

Naar man nu ved, at saa at sige alle Landmænd staar i et Andelsmejeri eller et Andelslagteri, saa kan man alene ud fra den Kendsgerning, at 66 pCt. af Andelsmejeri-

erne og ikke mindre end 84 pCt. af Andelslagterierne staar i Erhvervsudvalget, fastslaa, at langt den største Del af Landmændene har givet Tilslutning til Erhvervsudvalgets Linie, der kendetegnes ved Kravet om og et energisk Arbejde for Landbrugets økonomiske Ligeret med andre Erhverv.

For at undgaa Misforstaaelser vil jeg her indskyde, at jeg fuldt ud anerkender det Skridt, Landbruksraadet har taget med det for Øje at skabe Respekt om Landbrugets berettigede Krav, og det skulde glæde mig, om der virkelig kunde komme et Samarbejde i Stand mellem alle, der, naar det virkelig gælder, vil det samme, ogsaa Samarbejde mellem Landbruksraadet og Erhvervsudvalget. Men indtil det sker, og navnlig efter at Folketinget nu har vedtaget Ændringsforslaget om, at Husmandsforeningerne skal ligestilles med Landbruksraadet, maa jeg holde paa, at Erhvervsudvalget skal være ligestillet med de gamle Organisationer.

Over for eventuelle Paastande om, at Erhvervsudvalget er en Storbøndernes Sammenslutning — det hører vi jo jævnlig —, kan jeg oplyse, at Indmeldelserne i denne Organisation altid sker paa Grundlag af en Generalforsamlingsbeslutning i de paagældende Virksomheder. Husmænd og mindre Brugere udgør ved slige Lejligheder det store Gros, og de Beslutninger, der tages, maa derfor siges at være Udtryk for navnlig de mindre Brugeres Mening. Med disse Kendsgerninger som Baggrund kan man roligt gaa ud fra, at det er Erhvervsudvalget, der i de Spørgsmaal, som i Øjeblikket har med Lovgivningsarbejdet at gøre, repræsenterer det aldeles overvejende Antal af danske Landmænd, og derfor kan Rigsdagen ikke, hvis der skal være nogen som helst Mening i de gode Ønsker om Samarbejde, og efter at man har forladt det gamle Grundlag, være bekendt, som Tilfældet har været hidtil, at ignorere den Retning, som Erhvervsudvalget er Udtryk for.

Da det jo nok vilde vise sig for upraktisk for Landbrugsministeren at skulle raadføre sig med to à tre forskellige Organisationer, kunde jeg som en foreløbig Ordning tænke mig nedsat et Landbrugets Fællesraad bestaaende af f. Eks. 9 Medlemmer, 3 fra henholdsvis Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og Erhvervsudvalget. Dermed vilde der være skabt Sikkerhed for, at alle berettigede Ønsker kunde finde Udtryk gennem et og samme Udvalg. Hvis dette Udvalg skulde virke fuldt ud til-